

ஓம்

தமிழ்நாட்டவரும் மேல்நாட்டவரும்

THE TAMIL, vs, WESTERNERS

இது

பல்லாவரம்

பொதுநிலைக்கழக ஆசிரியர்

மறைத்திருவாளர்

சுவாமி வேதாசலம் என்னும்

BY SWAMI VEDACHALAM

மறைமலையடிகளால்

இயற்றப்பட்டுப்,

Pallavaram

பல்லாவரம்

பொதுநிலைக்கழக நிலையத்தின்கண் உள்ளது

டி. எம். அச்சுக்கூடத்திற்

T. M. Press,

பதிப்பிக்கப்பட்டது;

July, 1931.

All Rights Reserved.]

[விலை எட்டலாறு]

கவினகதா புத்தகசாலை, இரங்கூன்.

ஓம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமி வேதாசலம் என்னும்
 மறைமலையடிகளால்
 இயற்றப்பட்ட செந்தமிழ் நூல்கள்

மாணிக்கவாசகர் வரலாறுங் காலமும்

சைவசமய முதலாகிரியராகிய மாணிக்கவாசகப் பெருமான் வரலாறு, திருவாசகந் திருக்கோவையார் என்னும் நூல்களினின்றும் திரட்டப்பட்ட மெய்ச்சான்றுகள் கொண்டே ஆராய்ந்து சிக்கலுத்து எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இதனொடு தமிழ் முச்சங்ககாலமும், பழைய

கம்பர்-854

சிவமயம்.

**தன வைசிய இளைஞர் தமிழ்ச் சங்கம்,
 திருவள்ளூர் நூல் நிலையம்,
 பாகனேரி.**

இஃது

ஸ்ரீமான் வெ. பெரி. பழ. பழனியப்ப செட்டியார் அவர்களால்
 இமாமளிக்கப்பெற்றது.

..... ஆண்டு..... திங்கள் ..... நாள்

தயவு செய்து பேணிப் படியுங்கள்.

இன்புறத்தக்க அவ்வளவு இனிமையான தமிழ்நடையில் இஃது எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இது வழுவழுப்பான வெள்ளைச் சீமைக்கடி தத்திற்பதிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. 300 பக்கங்கள் உள்ளது; பொன்னெழுத்துக் குத்திய கலிக்காக்கட்டிடம்; விலை மூன்றுரூபா.

சாதி வேற்றுமையும் போலிச் சைவரும் (2-ஆம்பதிப்பு)

ஆரியர் இவ் இந்தியநாட்டுக்குள் வரும்முன், நாகரிகத்தில் ஓங்கியிருந்த தமிழர்களின் வரலாறும், அவர்க்குள் சாதிகள் உண்டான வகையும், சாதிவேற்றுமைகளால் இப்போது அவர்கள் அடைந்திருக்குந்

ஓம்

தமிழ்நாட்டவரும் மேல்நாட்டவரும்

நம் தமிழ்நாட்டவர் பொருளையுந், தமிழ்நாட்டை யடுத்த
துள்ள மற்றை இந்தியநாட்டவர் பொருளையும் மேல்நாட்
டவர் பல வழியிற் கவர்ந்து செல்கின்றார் என்னுங் கூக்
குரல் ஒலியும், அதனைத் தடைசெய்து இந் நாட்டவரின்
பொருள் இங்கேயே நிலைபெறுமாறு செய்தல்வேண்டின்
அயல்நாட்டவர் இங்கே விலைப்படுத்தக் கொண்டுவரும்
பண்டங்களை வாங்காது முற்ற ஒழித்தலே செயற்பால
தென்னும் ஆரவாரமும் நாடு எங்கும் பரவிப், பலவகைக்
குழப்பங்களையும் பலவகைத் துன்பங்களையும் உயிரழிவு
பொருளழிவுகளையும் ஆங்காங்கு விளைத்து வருகின்றன.
பேர் அல்லலுக்கு இடமான இப்பிழைபாடான வழியிற்
புகுந்து நம்மனோர் துன்புறமல், அவர்களைப் பாதுகாத்
தல் வேண்டியே, எமது அறிவுரையை இங்கெழுதுகின்
றும். இதனை நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து, எமதுரை
பொருந்துமாயின் அதனைக் கைப்பற்றி பொழுதி நம்ம
வர் நலப்படுவாராக!

முதலில் நம் நாட்டவர்பால் உள்ள ஒரு பெருங்
குறை என்னென்றால், எதனையும் ஆய்ந்து ஓய்ந்து பார்க்
குங் குணம் இல்லாமையேயாம். ஒருவர் கல்வி யறிவு
ஆராய்ச்சியுடைய பெரியரா யிருந்தாலும், அவரைப் பத்
துப்பேர் கொண்டாடாவிட்டால் அவரை நம்மனோர்
தாமுங் கொண்டாடமாட்டார்; அதுவேயு மன்றி, அவ
ரைப் பத்துப்பேர் பொருமையினாலோ, அல்லது வேறு
காரணத்தாலோ இழித்துப் பேசக் கேட்டால், அது

தகுமா தகவலா என்று ஆய்ந்துபாராமல் தாமும் அவரை உடனே இழித்துப் பேசிவிடுவர்; அவர்க்குத் தீங்கும் இழைப்பர். இனி, மற்றொருவர் கல்வியறிவு ஆராய்ச்சிகள் சிறிதும் இல்லாராயினும், அல்லது அவை சிறிதே யுடையராயினும், பத்துப்பேர் அவர்பால் வைத்த பற்றினாலோ அல்லது அவர்பால் தாம் பெறும் ஏதேனும் ஒரு பயன் குறித்தோ அவரைக் கொண்டாடுவராயின், அவர் எதற்காக அவரைக் கொண்டாடுகின்றார், நாமும் அவரை ஏன் கொண்டாடவேண்டுமென்று சிறிதேனும் ஆராய்ந்து பாராமல் உடனே அவரைக் கண்கால்தெரியாமற் கொண்டாடிவிடுவர்; அக் கொண்டாட்டத்தால் வருந் துன்பங்கனையுந் தாம் அடைவர். பெரும்பாலும், நம் நாட்டவர் உண்மை யறிவு யாராய்ச்சிகள் உடைய பெரியாரைக் கொண்டாடுவதும் இல்லை; அவரால் தாம் அடைதற்குரிய பெரும்பயன் அடைவதுமில்லை. வெளிமினுக்கும் வெற்றாரவாரமும் உடையாரைப் பின்பற்றித் தமது நலனையுந் தம் நாட்டவர் நலனையும் இழந்துவிடுவதே அவர்க்கு இயற்கையாய்ப் படிந்துவிட்டது.

இனி, மேல்நாட்டவர்பால் உள்ள ஒரு பெருங் குணம் என்னென்றால், எவர் எதைச் சொன்னாலும், எவர் எதை எழுதினாலும் அவ்வப் பொருளின் இயல்புகளைத் தம்மாலானமட்டுஞ் சோம்பாம லாராய்ந்துபார்த்து, எது தழுவத்தக்கதோ அதைத் தழுவுவர், தழுவத்தகாததை விலக்குவர். வெறும் வெளிமினுக்கையும் வெற்றாரவாரத்தையுங் கண்டு அவர் ஏமாந்துவிடுவதில்லை. அறிவிலும் ஆராய்ச்சியிலுமே அவர்கள் தமது காலத்தைப் பயன்படுத்தி வருதலால், அவர்கள்பால் வீணான எண்ணங்களும் வீணான பேச்சுகளும் நிகழ்வதில்லை. பிரர்

பாற் குற்றங்கள் இருந்தாலும் அவற்றை அவர்கள் ஆராய் வதில்லை; பிறர்பாலுள்ள குணங்களை மட்டும் ஆராய்ந்து, அவற்றுக்காக அவரைப் பாராட்டுவதுடன், அவரால் தாமும் உலகமும் பயன்படுதற்கான ஒழுங்குகளெல்லாஞ் செய்வார். அதனால், மேல்நாட்டவரில் நற்குணமும் நல்லறிவும் நன்முயற்சியும் உடையவர்கள் சீருஞ் சிறப்பும் எய்தித், தாமுந் தம்மைச்சேர்ந்தவரும் வறுமையுங் கவலையும் இன்றி உயிர்வாழப் பெற்று, நாடோறும் ஆயிரக் கணக்கான புதுமைகளையும் ஆயிரக் கணக்கான பொறிகளையும் (இயந்திரங்களையும்) ஆயிரக்கணக்கான தொழிற்சாலைகளையும் ஆயிரக் கணக்கான கல்விச்சாலைகளையும் ஆயிரக் கணக்கான சொற்பொழிவு மண்டபங்களையும் ஆயிரக்கணக்கான கலையறிவுக் கழகங்களையும், இன்னும் இவைபோல் நம் சொல்லளவில் அடங்காத பலப்பல நலங்களையுந் தாமிருக்கும் நாடுகளிற் பரவச்செய்து வருவதொடு, தாஞ் செல்லும் பிறநாடுகளிலும் அந் நலங்களை யெல்லாம் பரப்பி வருகின்றனர்.

இனி, நம் நாட்டவர்களுக்கோ அறிவாராய்ச்சி யில் லாமையோடு ஒற்றுமைக் குணமும் இல்லை; பிறர்பால் அருள் இரக்கமும் இல்லை. தமக்குத் தம் மனைவி மக்களும் நெருங்கிய உறவினருமே உரியரெனவும், மற்றையோரெல்லாந் தமக்கு வேறானவ ரெனவுந், தாமுந் தம் மினத்தவரும் நன்றாயிருத்தலே தமக்கு வேண்டுந் தம் மவரல்லாத பிறர் எக்கேடு கெட்டாலென்ன எத்தெருவே போனாலென்ன எனவும் நினைந்து, பிறர் நலத்தைச் சிறிதுங் கருதாதவர்களாய் இருக்கின்றனர். தன்னலங் கருதும் இப் பொல்லாத எண்ணத்தால் இத் தமிழ்நாட்டவர்க்குட் பிரிந்திருக்கும் அளவிறந்த சாதிகளும், அவற்

ரூல் விளைந்திருக்கும் அளவிறந்த வேற்றுமைகளுங் கணக் கிட்டுச் சொல்லல் இயலாது. நாலுபேர் ஒன்றுசேர்வார்களானாற் சாதிப்பேச்சும்; பெண் கொடுக்கல் வாங்கலைப்பற்றிய பேச்சும்; அவன் சாதி கெட்டவன், அவனுக்கும் நமக்கும் உறவு கிடையாது, எங்கள் சாதி உயர்ந்தது, எங்கள் சாதியில் ஒடித்தாற் பால்வடியும், எங்களிற் பத்து வீட்டுக்காரரொடுதாம் நாங்கள் கலப்பது வழக்கம், மற்றவர்கள் கையில் தண்ணீர்கூட வாங்கமாட்டோம் என்னும் பேச்சும்; அதைவிட்டாற் பொருள் தேடும் வகைகளைப் பற்றிய பேச்சும்; அதுவும் விட்டால் தமக்குப் பொருள்சேருங் காலத்தைப்பற்றியும், நோய்தீரும் நேரத்தைப் பற்றியும், மணம் ஆகும் நாளைப் பற்றியும் எந்த இடத்திற் போனாற் குறிகேட்கலாம், எந்தத்தெய்வத்துக்கு ஆடு கோழி அறுத்தால் இவை கைகூடும்? மாரியைக் கும்பிடலாமா? மதுரைவீரனைக் கும்பிடலாமா? காளியைக் கும்பிடலாமா? கறுப்பண்ணனைக் கும்பிடலாமா? எசக்கியைக் கும்பிடலாமா? சுடலைமாடனைக் கும்பிடலாமா? என்னுஞ் சிறுதெய்வச் சிறுயிர்க்கொலைக் கொடும் பேச்சும்; தனக்குப் பகை யானவனைப் பல வகையால் இழித்துத் தன்னைப் பலவகையால் உயர்த்துச் செருக்கிப் பேசும் பேச்சுமே எங்கும் எல்லாரும் பேசக் காண்கின்றோம். புகைவண்டிகளிலும் இந்தப் பேச்சே, பொதுக் கூட்டங்களிலும் இந்தப் பேச்சே, கோயில்களிலும் இந்தப் பேச்சே, குளக்கரைகளிலும் இந்தப் பேச்சே.

இதைத் தவிர, நாம் எதற்காகப் பிறந்திருக்கின்றோம்? நாம் இப் பிறவியிற் செய்யவேண்டிவன யாவை? நமக்கும் மற்ற விலங்குகளுக்கும் (மிருகங்களுக்கும்) உள்ள வேற்றுமை என்னை? நம்மையும் மற்ற எண்ணிறந்த

உயிர்களை யுந் தோற்றுவித்தது யாது? இந்த உலகங்கள் எதற்காகப் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன? இவைகளை யெல்லாம் படைத்த பேரறிவுப் பொருளின் நோக்கம் யாதாய் இருக்கலாம்? நாம் இறந்தபின் எந்த நிலையை யடைவோம்? பொருள் தேடுவதும், உண்பதும், உறங்குவதும், மருவுவதுந் தவிர, வேறு நாம் செய்யத்தக்கதுந் தகாததும் இல்லையா? என்று இவ்வாறெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கத்தக்கவர்களை நம்மில் நூறாயிரவாரில் ஒருவரைக் கூடக் காண்பது அத்திபூத்தாற்போல் இருக்கின்றதே!

ஆனால், மேல்நாட்டவர்களிலோ இவைகளை யெல்லாம் ஆராய்ந்துபார்ப்பவரும், ஆராய்ந்து எழுதுவாரும், ஆராயுங் கழகங்களும், அவர்களாலும் அக் கழகங்களாலும் எழுதி வெளியிடப்பட்ட, வெளியிடப்படுகின்ற நூல்களும், நாள் வெளியீடுகள் கிழமை வெளியீடுகள் திங்கள் வெளியீடுகளும், அவை தம்மைக் கற்பாருங் கற்பிப்பாரும், இவ் வகைகட் கெல்லாங் கோடி கோடியாகத் தமது பொருளை வழங்குவாரும் எண்ணிக்கையிலும் அடங்குதல் இல்லை. மேல்நாட்டவர்கள் பசியெடுத்த வேளையில் எந்த இடத்தில் எந்த உணவு கிடைக்கின்றதோ அதனைப் பெற்று மகிழ்ச்சியோடு உண்பர்; தமது வாழ்க்கைத் துணைக்கு எந்த நாட்டில் எவர் இசைந்தவராய்த் தெனியப்படுகின்றனரோ, அவரை மணந்துகொள்வர். உடம்பைப்பற்றிய இவ்விசாண்டு குறைகளையும் இங்ஙனம் எளிதிலே நிரப்பிக்கொண்டு, அதற்குமேல் அவற்றில் தம் கருத்தைச் செலுத்தாமல், தம் அறிவு ஆராய்ச்சிகளை மேன்மேற் பெருக்குவதிலும், நாடோறும் புதிய புதிய ஆற்றல்களையும் புதிய புதிய பொறிகளையும், புதிய புதிய உண்மைகளையும் கண்டு பிடிப்பதிலும், அவற்றைப்

பயன்படுத்துவதிலுமே தமது கருத்தை ஓயாமற் செலுத்தி வருகின்றனர்.

மற்று, நம் நாட்டவரோ மேலே காட்டியபடி, நிலையில்லாமல் அழிந்துபோகுந் தமது உடம்பைப் பற்றியும், அவ்வுடம்பால் வந்த தொடர்புகளைப் பற்றியுமே எந்நேரமும் பேசியும் நினைந்தும் வருவதல்லாமல், என்றும் நிலையாக இருக்கத்தக்க தமது அறிவு விளக்கத்தைப் பற்றியாதல், தம் அன்பையும் அருளையும் வளர்க்குங் கடமைகளைப் பற்றியாதல் பேசியும் எண்ணியும் வரக் காண்கின்றோம் இல்லையே!

இன்னும், நமது வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத வேண்டப்படுவன கல்விப் பொருளுஞ் செல்வப்பொருளும் என்னும் இரண்டுமேயாகும். கல்விப்பொருளைப் பெற்றவர்கள், தமக்கும் பிறர்க்கும் நன்மையைத் தருந்துறைகளை ஆய்ந்துபார்த்துக், காலத்தின் நிலைக்கும் இடத்தின் நிலைக்கும் ஒத்த முயற்சிகளைச் சோம்பாது செய்வர்களாயின், அவர்கட்குச் செல்வப்பொருள் தானே வரும். வெறுஞ் செல்வம் மட்டுந் தமது பழவினைப் பயத்தால் வாய்க்கப் பெற்றவர்கள், அங்ஙனங் கல்விப் பொருளை எளிதிலே பெற்றுக்கொள்ளுதல் இயலாது. மேலுங், கல்விப்பொருள் என்றும் அழியாது; செல்வமோ சில காலத்தில் அழிந்துபோம்; கல்விப்பொருள் ஒருவனது அறிவைப் பற்றிக்கொண்டு எழுமை எழுபிறப்பும் அவனுக்கு உற்றதுணையாய்ச் செல்லும்; செல்வமோ அதனை யுடையானுக்கு இந்தப் பிறவியிலேயே துணையாகாமற், பிறரால் கவரப்பட்டு, ஒரோவொருகால் அவனுயிரையுந் தொலைத்தற்கு ஏதுவாயிருக்கும்; கல்விப்பொருள் இந்த உலகத்திலும், இங்குள்ள உயிர்களிலும் உள்ள

வியப்பான உண்மைகளை விளங்கச்செய்வதுடன், இவற்றிற்கு உள்நாமாய்ப் புறம்புமாய் நிற்கும் இறைவன்நன் அருளுண்மைகளையும் விளங்கச்செய்து நமக்குப் பேரின் பத்தைத் தராநிற்கும்; செல்வப்பொருளோ தன்னை யுடையானைப் பெரும்பாலும் தீய துறைகளிற் புகுத்திச், சில காலத்தில் அவன் சிற்றின்பத்தினையும் நுகரவொட்டாமல் அவனை நோய்வாய்ப் படுத்தி, அவனை விட்டு நீங்கி அவனை விரைவில் மாய்க்கும். ஆகையாற், கல்விப்பொருள் சிறந்ததோ, செல்வப்பொருள் சிறந்ததோ என்பதைச் சிறிது எண்ணிப் பாருங்கள்! கல்விப்பொருள் ஒன்றுமே நமக்கும் நம்மைச் சேர்ந்தார்க்கும் நலம்பயப்பதன்றிச், செல்வப்பொருள் அங்ஙனம் நலம் பயப்பதன்றென்பது சிறிதுணர்வுடையார்க்கும் விளங்குமன்றோ? ஆகவே, கல்விப்பொருளின் பொருட்டுச் செல்வப்பொருளைப் பயன்படுத்தவேண்டுமேயல்லாமற், செல்வப்பொருளைப் பெறும்பொருட்டே கல்விப்பொருளைப் பயன்படுத்துதல் ஆகாது.

ஆனால், நம் நாட்டவரிடிலே எத்தன்மையதா யிருக்கின்றதென்பதை எண்ணிப்பாருங்கள்! நம்மவரிற் பெரும்பாலார்க்குக் கல்வி கற்பதற் சிறிதும் விருப்பமேயில்லை. கற்கவேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளவர்களுந் தமிழ் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தாற் போது மென்றும், அதுவும் வேண்டாங், கையெழுத்துப் போடத் தெரிந்தாற் போது மென்றும் எண்ணி அங்ஙனமே நடப்பவர்களாய் இருக்கின்றார்கள். இன்னும் பலர் “தமிழ்ப் படித்து என்ன வாரிக்கொள்ளப் போகின்றான்? படியாதவர்களில் எத்தனையோபேர் பொருள் தேடிச் செல்வர்களாயில்லையா” என்று வாய் கூசாது பேசிப் போகின்றனர். இன்னும்

பலர், “ஆங்கிலம் படித்தாலும் பெரியவேலை கிடைக்கும், பெரிய அதிகாரங் கிடைக்கும், ஆங்கிலம் படித்துப் பட்டம் வாங்கின மாப்பிளைக்கு ஐயாயிரம் பத்தாயிரத்துடன் பெண் கிடைக்கும்” என்று எண்ணுவதுஞ் சொல்லுவதுஞ் செய்து, இவைகளுக்காகவே தம் மக்களை ஆங்கிலம் பயிலச் செய்கின்றார்கள்.

துவக்கத்திலிருந்தே இந்த எண்ணத்தோடு ஆங்கிலங் கற்கின்ற பிள்ளைகள், அதனில் தேர்ச்சிபெற்றுப் பட்டங்கள் வாங்கினவர்களாய் வெளிவந்தவுடன், பொருள் வருவாய்க்கு இசைந்த வேலைகளைப் பெறுவதற் கண்ணுங்கருத்தும் உடையராகின்றார்களே யல்லாமல், மேலும் மேலுங் கல்வியறிவைப் பெருக்கவேண்டுமென்னும் எண்ணம் உடையராகக் காணப்படவில்லை. அரசியற் துறைகளிலோ, நீராவி நிலையங்களிலோ, ஆங்கில வணிகர்தற் தொழிற்சாலைகளிலோ, இன்னும் இவைபோன்ற பிறவற்றிலோ பெரிய பெரிய அலுவல்களில் அமர்ந்து பிறர்க்கு ஊழியஞ்செய்து பொருள் ஈட்டுவதிலேயே பெருமுயற்சியுடையவர்களாய் இருக்கின்றார்கள். இவ் வலுவல்களைப் பெறும்பொருட்டு, அவற்றிற்குத் தலைவர்களாயிருப்பவர்கள் கேட்கும் அளவெல்லாந் தாழ்ந்து கைக்கூலி கொடுக்கின்றார்கள்; அது மட்டோ, அத் தலைவர்கள் விரும்புகிற படி யெல்லாம் மானக்கேடான செயல்களைச் செய்வதற்கும் முன்நிற்கின்றார்கள்! பொருள்வருவாயையுந் தலைமையையுமே பெரியவாக நினைத்து, இவ்வாறெல்லாம் பெரும் பாடுபட்டுத், தாம் விரும்பிய வேலைகளை அடைந்தபிறகாவது, இவர்கள் எண்ணங் கல்விப் பயிற்சியிலுங் கடவுள் வழிபாட்டிலும் பிறர்க்குதவி செய்வதிலும் நாட்டுக்கு நலந் தேடுவதிலுந் திரும்புகின்றதோ வென்றால், இல்லை,

இல்லை. தாமிருக்கும் வேலையினளவுக்கு வருஞ் சம்பளத்தில் மனநிறைவு பெறாமல், தாம் தமக்கு மேலுள்ள வர்கட்குக் கைக்கூலி கொடுத்தது போலவே, தாமுந் தமக்குக் கீழுள்ளவர்பாலுந், தமது தலைமைக்குக் கீழ் அடங்கி நடக்கும் ஏழை யெளியவர்கள்பாலு மிருந்து ஓயாமற் கைக்கூலிவாங்கினவண்ணமா யிருக்கின்றார்கள்.

அங்ஙனம் ஏழை எளியவர்கள் அழ அழ அவர்கள் வயிற்றில் அடித்துச் சேர்க்கும் பொருளையாவது அவர்கள் நல்வழியிற் செலவு செய்கின்றார்களோ வென்றால் அதுவுமில்லை. இரப்பவர்க்கு ஒரு கை முகந்த அரிசி தானுங் கொடுக்க இசையார்; கற்பவர்க்குங் கற்றவர்க்கும் ஒரு காசு தானுங் கொடார். மற்றும், தம் மனைவி மக்கட் குப் பொற்சரிகை பின்னிய பட்டாடைகள் வாங்கிக் கொடுப்பதிலும், வைரம் இழைத்த உயர்ந்த அணிகலங்கள் செய்வித்து அணிவதிலும், அவர்கள் புழங்குதற்குப் பொன் வெள்ளிகளிற் சமைத்த ஏனங்கள் வாங்கிச் சேர்ப்பதிலும், அவர்களுந் தாமும் ஏறி ஊர் சுற்றுவதற்குக் குதிரைவண்டிகள், இவற்றினும் விலையுயர்ந்த உந்துவண்டிகள் (motor cars) அமைத்துக்கொள்வதிலும், நாடகசாலைகள் குதிரைப் பந்தயங்கள் வட்டக்காட்சிகள் (circus) சென்று காண்பதிலும் இன்னும் இவைபோன்ற வெற்றூர வாரங்களிலுமாகத் தாம் ஏழைக் குடிமக்களிடமிருந்து பகற்கொள்ளை யடித்த பெருந்தொகையான பொருளைச் செலவு செய்துவிடுகின்றார்கள். இன்னும் பலர், சாராயங் குடித்தும், ஊன்தின்றும், வேசியரைமருவியும் அப்பொருளைப் பாழாக்குகின்றார்கள். மற்றும் பலர், அப் பொருளைக் கடன்கொடுத்து வட்டிமேல் வட்டி வாங்கியும், அம் முகத்தால் ஏழை யெளியவர்களின் நிலங்கள் வீடுகள்

பண்டங்களைக் கவர்ந்துந் தமது பொருளை ஆயிரம் நூறு யிரங் கோடி என்னும் பேரளவாகப் பெருக்குவதிலேயே முனைந்து நிற்கின்றார்கள்.

இவ்வாறாக, ஆங்கிலங் கற்கும் இந் நாட்டவர் எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவரா யிருந்தாலும், அவர் எல்லாம் மேலுமேலும் பொருள் சேர்ப்பதற்கே தாங் கற்ற கல்வியைக் கருவியாக்கி, ஏழைக் குடிமக்களைப் பாழாக்குகின்றார்கள். இந் நிலையிற் பார்ப்பனரும் பார்ப்பனரல்லாதாரும் ஒத்தவர்களாகவே யிருக்கின்றார்கள். தந்நலந் தேடுவதிலேயே நாட்டம் வைத்திருக்கும் இவர்கள், அவைக்களங்களில் மேடைமே லேறிப் பேசும்போது மட்டும் ஏழைமக்களுக்காகக் கண்ணீர்விட்டுக் கதறுகின்றார்கள்! இஃது எதனை ஒத்திருக்கின்றதென்றால், “ஆடு நனைகிற தே யென்று கோநாப் குந்தி யழுததையே” ஒத்திருக்கின்றது. மேடைமேல் இவ்வளவு இரக்கங்காட்டிப் பேசிய அவர்கள் வீட்டுக்கு, ஏழையிரவலர்கள் சென்றால், அவர்களை ஏசித் துரத்துகின்றார்கள். இந்த வகையிற் பார்ப்பனரை விடப் பார்ப்பன ரல்லாதாரே மிகக் கொடியராயிருக்கின்றார்கள். யாங்ஙனமென்றால், உயர்ந்த நிலைகளிலுள்ள பார்ப்பனர்கள், தம் மினத்தவ ரல்லாதார்க்கு ஏதோருதவியுஞ் செய்யாவிடினுந், தம் மினத்தவர்களில் ஏழைகளா யிருப்பவர்க்கு எல்லாவகையான உதவியுஞ் செய்யக் காண்கின்றேம். மற்றுப், பார்ப்பன ரல்லாதாரில் உயர்நிலைகளிலிருப்பவர்களோ ஏழைக்குடிகட்குஏதொரு நன்மையுஞ் செய்யக் காண்கிலேம்; நன்மை செய்யாதொழியினுந் தீமையேனுஞ் செய்யாதிருக்கின்றார்களோ வென்றால், அப்படியுமில்லை. எளியவர்களைத் துன்புறுத்தியும், அவர்கள் பொருளைத் “தோலிருக்கச் சளை விழுங்

சுவது” போல் விழுங்கியும் வந்தாற்றானே, தாம் வல்லாண்மை வாழ்க்கை செலுத்தலாம்.

செல்வர்களால் துன்புறுத்தப்பட்டு நடுநிலைமன்றங்களில் முறையிடச்செல்லும் எத்தனை எளியமக்கள், தாம் நடுவர்க்குக் கைக்கூலி கொடுக்க இடமில்லாமையின், அங்கும் நடுவிழந்து, ஓலமிட்டு அழுகின்றார்கள்! ஓர் ஆங்கிலர் நடுவராயிருப்பின், அவரால் எத்திறத்தவரும் முறையாக வழக்குத் தீர்க்கப்பட்டுத் தங் குறை தீர்கின்றனர். நம் நாட்டவர் அந்நிலைகளில் இருப்பிற், பெரும்பாலும் அவரால் நடுவாக வழக்குத் தீர்க்கப்படுதல் இல்லை; அவர்க்குக் கைக்கூலி கொடுப்பார் பக்கமே வழக்கு நன்றாய் முடிகின்றது. இதனினும் பெருங் கொடுமை யாதிருக்கின்றது! காவலாக இட்ட வேலியே பயிரைத் தின்றற் பயிர் விளைவதெப்படி?

இங்ஙனம் பொருளையே பெரிதாய் நினைந்து நடுவதவறி எளியவர்களை வருத்திப் பொருள்சேர்க்கும் ஆங்கிலங் கற்ற நம்மனோர், பார்ப்பனரல்லாத நம்மனோர்க்கு இவ்வாறெல்லாந் தீங்கிழைப்பினும், பார்ப்பனர் காலில் விழுவதற்கும் அவர்க்குத் தாம் சேர்த்தபொருளை மிகுதியாக வழங்குதற்கும் மட்டும் அவர்கள் சிறிதும் பின்வாங்குகின்றார்களில்லை. இவர்கள் ஆங்கிலங் கற்றது வயிற்றுப் பிழைப்புக்கும் பெருமைக்குமே யல்லாமல், ஆங்கிலத்திலுள்ள விழுமிய அறிவாராய்ச்சியைப் பெறுதற்கு அன்றாகையால், இவர்கள் தம்வீட்டிலுள்ள அறிவில்லாப் பெண்மக்களின் சொல்லுக்கும், ஆராய்ச்சியில்லாப் பேதைகளான தம் சுற்றத்தார் சொல்லுக்குங் கட்டுப்பட்டவர்களாகித், தம் இல்லத்தில் நடக்கும் ஒவ்வொரு சடங்கிற்

கும் பார்ப்பனர்களை வரவழைத்து, அவர்க்கு அவர் வேண்டிய பொருளை வழங்கி அவர் காலிலும் விழுகின்றார்கள்! ஒரு வேளை நல்லசோறுகூடக் கிடையாமற் பட்டினியும் பசியுமாய்க் கிடந்து வாடி வதங்கும் ஏழைகள் முகத்தை ஏறெடுத்தும் பாராமற், பேதைமை வயப்பட்டு, வறுமையறியாத பார்ப்பனர்க்கும், ஆரவாரக் கொண்டாட்டுக்குஞ், சிறுதெய்வ வெறியாட்டுகட்கும், அழிவழக்குகட்குந் தமது பொருளைக் கணக்கின்றிச் செலவிடும் நம்மனோரின் நிலை, எண்ணுந்தோறும் நடுக்கத்தை விளைவிக்கின்றது!

இனி, ஆங்கிலமாவது தமிழாவது கல்லாதிருந்தும், பழைய நல்வினைப்பயனாற் பெருஞ் செல்வர்களாகவுஞ், சிற்றரசர்களாகவும் வாழ்வார் நம்நாட்டிற் பெருந்தொகையினராய் இருக்கின்றனர். இவர்களுடைய செல்வச்செருக்கையும், இவர்கள் தங் கீழ் உள்ள ஏழைமக்கட்குச் செய்யுங் கொடுமைகளையும் நாம் எண்ணிப் பார்ப்போமானால், நமதுள்ளம் இன்னும் மிகுதியாய் நடுங்கா நிற்கும். செல்வர்கள் இல்லங்களில் இருக்கும் பொற்சரிகை பின்னிய பட்டாடைகளிலும், அவர்களும் அவர்களின் மாதரும் அணிந்துகொள்ளுங் கல்விழைத்த நகைகளிலும், அவர்கள் புழங்கும் பொன் வெள்ளி ஏனங்களிலும், அவர்கள் ஏறிச் செல்லும் ஊர்திகளிலும், இன்னும் இவைபோன்ற வெளிமினுக்குகளிலும் அவர்கள் செலவு செய்திருக்கும் பொருளைக் கணக்கிடப் புகுந்தால், அவை நூறாயிரக் கணக்காயிருக்கும்.

இனிச், சிற்றரசர்களாகிய ஜமீன்ருரர்களின் அரண்மனைகளிலும் இங்ஙனமே ஆடைகளிலும் அணிகலங்கள் முதலியவற்றிலும் மடங்கி வறிதே கிடக்குஞ் செல்வப்

பொருளைக் கணக்கிடப் புகுந்தால், அவை கணக்கில் அடங்கா.

இங்ஙனமே, சைவ வைணவ சமார்த்த மாத்துவர் மடங்களில் ஏதொரு நற்பயனுமின்றி அடங்கிக் கிடந்து மங்கும் பெரும்பொருட்டிரளுங் கணக்கில் அடங்கா.

இவ்வாறெல்லாம் இவர்கள் கையில் முடங்கிக் கிடந்து அவியும் பெரும்பொருட் குவியல்களெல்லாம், இவர்களை விட்டு நீங்கிப், பொதுமக்கட்குப் பயன்படு நிலைமையை யடையுமானால், இவ் விந்தியநாட்டில் வறுமையும் நோயும் அறியாமையுந் தலைக்காட்டுமா? இப் பெரும் பொருள் கொண்டு நூறுபிரகக் கணக்கான கல்விச்சாலைகளை நாடெங்குந் திறப்பிக்கலாம். மிக வறியரா யிருப்பவர்கட்கு அவர் வறுமை நீங்கும் மட்டும் உணவுகொடுக்கும் அறச்சாலைகள் எங்கும் அமைக்கலாம். ஏழையெளிய பிள்ளைகட்கு உண்டியும் உடையும் நூல்களும் வாங்கிக்கொடுத்துச் சம்பளம் வாங்காமற் கல்வி கற்பிக்கலாம். உழவுதொழில் கைத்தொழில்களை அறிவாராய்ச்சி யொடுசெய்து, இப்போது பெறும்பயனிலும் நூறுமடங்கு ஆயிரமடங்கு மிகுதியான பயனைப் பெறலாம். வாணிகத்திற் பொய்யும் புரட்டுங் கலவாமல் அதனை நேர்மையொடு செய்து பேர் ஊதியத்தை யடையச் செய்யலாம். இவை மட்டுமோ, இந்தியர்கள் தாமே தமது பொருள் கொண்டு புனைவண்டித் தொடர்கள், மின்வண்டிகள், வானவூர்திகள் முதலியனவெல்லாம் அமைத்துக்கொள்ளலாம். நீர்வள மில்லாத நாடு நகரங்களுக்குக் குளங்கள் கூவல்கள்எடுப்பித்து நீர்ப்பீலிகள்வைக்கலாம். பொதுமக்கட்கு அறிவு ஊட்டுங் கழகங்கள் நிலைபெறுத்தி, அவற்றிற்கு கலைவல்ல அறிஞர்களை அமர்த்தலாம்; அவர்கள் கடவுளைப்

பற்றியும் உயிர்களைப்பற்றியும் உலகங்களைப்பற்றியும் உலகியற்பொருள்களைப்பற்றியுங் குழாங்கொண்டு ஆராய்ந்து அறிவு பெறுதற்குக் கலையாராய்ச்சி மன்றங்கள் நிறுவலாம்; அவர்கள் ஆராய்ந்தெழுதும் நூல்களுக்குத் தக்கபடி பொருளுதவி புரிந்து, அவற்றை அச்சிட்டு நாடெங்கும் பரப்பலாம். ஆண்டுகடோறும் பன்னூறாயிரக்கணக்காய் மக்களுயிரைக் கொள்ளைகொண்டுபோகும் கொடிய நோய்களை வராமற் றடைசெய்து மக்கள் வாழ்நாளை நீளச் செய்து அவரறிவு வளர்ச்சிக்குப் பெருந்துணை செய்யும் மருத்துவக் கழகங்கள் எங்கும் அமைக்கலாம். எல்லா உலகங்களையும் எல்லா உயிர்களையும் தோற்றுவித்து உயிர்கட்கு ஓயாமற் பேருதவி செய்துவரும் ஒரே முழுமுதற்கடவுளான ஒரு பெருந் தந்தையை அறியாமற், பிறந்து பெருந் துன்பப்பட்டு இறந்த மக்களையும், மக்களினுந்தாழ்ந்த சிற்றுயிர்களையும் தெய்வங்களாக நினைந்து வணங்கும் பெருங்குற்றஞ் செய்வதொடு, வாயற்ற தீங்கற்ற ஏழையுயிர்களாகிய ஆடு மாடு கோழி முதலியவைகளைத் துடி துடிக்க அறுத்து, அவற்றை அத்தெய்வங்களுக்குப் பலியாக ஊட்டி மீளா நரகத்திற்கு ஆளாகும் நம் பொது மக்களை அத்தீமையினின்று விடுவிக்கலாம். சாதியென்றங் குலம் என்றும் வரையறுத்துக் கொண்டு சிறுவர் சிறுமிகளை அளவிறந்த துயரக்கடலில் அமிழ்த்தி வருங்கொடிய செயல்களையொழித்து, அறிவும் நற்குணமும் நற்செயலும் அன்பும் உடையாரை ஏதொரு வேற்றுமையும் இன்றி ஒருங்கு கூட்டி வாழச்செய்யும் மக்கட்கூட்டுறவு மன்றங்கள் (Social Service Leagues) எங்கும் நிலைபெறத்தலாம். ஒரு முழுமுதற்கடவுளை எல்லாருந் தடையின்றிச் சென்று வழிபட்டு மகிழுந் திருக்கோயில்கள்

எங்கும் எடுப்பிக்கலாம். இன்னும் நம்மக்களின் இம்மை மறுமை வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாது வேண்டிய இன்னும் எத்தனையோ உயர்ந்த ஏற்பாடுகளை யெல்லாஞ் செய்விக்கலாம்! இவ்வளவு நலங்களுக்கும் பயன்படு தற்குரிய கோடி கோடியான பெரும்பொருட் குவியல்கள், நம் நாட்டுச் செல்வர்களிடத்துஞ் சிற்றரசர்களிடத்தும் அரசர்களிடத்தும் மடத்தலைவர்களிடத்துஞ் சிறிதும் பிறர்க்குப் பயன்படாதவாராய் மடங்கி மங்கிக் கிடக்கையில், அப்பொருட்டிரளை அவர்கள் பால் நின்றும் விடுவித்துப், பொதுமக்கட்குப் பயன்படுத்துந்திறையில் இறங்கி முயலாமல், நம்நாட்டுத் தலைவர்கள் “நம்நாட்டுப்பொருள் மேல்நாட்டுக்குப் போய்விடுகின்றதே!” என்று சொல்லி, ஆராய்ச்சியறிவு சிறிதுமில்லாத, சாதிவேற்றுமைச் சமய வேற்றுமைப்படுகுழியினின்றும் ஏறவிருப்பமில்லாத நம் இந்தியமக்களை வீணே கிளப்பிவிட்டு; இந்நாட்டுக்குப்பல வாற்றாற் பெருந்தீமைகளை உண்டுபண்ணுதல் நன்றாகுமா? என்பதனை எண்ணிப் பாருங்கள்! நம்நாட்டவர் கையிற் பொருள் கிடைத்தால் அது நம் பொதுமக்கட்குப் பயன்படப்போவதில்லை! நகைக்குந், துணிக்கும், ஊர்திகட்குஞ், சாதியிறுமாப்புச் சமய இறுமாப்புகளைப் பெருக்குதற்கும், ஏழை எளியவர்களைக் கொடுமையாக நடத்துதற்குந், தீயவொழுக்கங்களை மிகுதிசெய்தற்கும், பார்ப்பனர்க்குக்கொடுத்தற்கும், ஆங்கிலமருத்துவர்க்கு அள்ளிக் கொடுத்தற்கும், அழிவழக்காடுதற்கும், இன்னும் இவை போன்ற தீயவற்றிற்குந்தாம் அவரது பொருள் பயன்படும்; அல்லது அவர் பொருள்மேற் பொருள் சேர்த்து வைத்துவிட்டுச்சாகப், பின்வந்தோர் அவற்றையழித்துப் பாழாக்குதற்கே பயன்படும்! இவைகளைத்தவிர வேறெந்த

நல்லதுறையிலாயினும் நம் செல்வர்கள் தமது பொருளை மனம் உவந்து பயன்படுத்தக் கண்டதுண்டோ சொல்லுங்கள்!

மற்று, நமக்குப் புறம்பான மேல்நாட்டவர் கையிற் பொருள் சேர்ந்தால் அஃது எத்துணை நல்லதுறைகளிற் சென்று பயன்பட்டு, உலகத்திற் பரந்து விரிந்திருக்கும் எல்லா வகையினரான மக்களையும் இன்ப அறிவு வாழ்க்கையில் வாழச்செய்கின்ற தென்பதைச் சிறிதுணர்ந்து பாருங்கள்! மேல்நாட்டவர் ஒரே முழுமுதற்கடவுளை வணங்குவதோடு, அவ்வொரு கடவுளை வணங்காமல் இறந்துபோன உயிர்களையும், மரங்கள் விலங்குகள் கட்டைகள் கற்கள் முதலானவைகளையும் அறியாமையால் வணங்கிப் பிழைபடும் ஏனைத்தேயமக்களிடத்து இரக்கமு முடையவர்களாய்க், கோடி கோடியாகத் தமது பொருளைச் செலவுசெய்து, கல்வி அறிவு ஆராய்ச்சியிற் சிறந்த தம் குருமார்களை நூரூபிரக்கணக்காய் அத்தேயங்களுக்கெல்லாம் அனுப்பி, ஆங்காங்குள்ள மக்களுக்குச் சமய அறிவையும் புகட்டிவருகின்றார்கள். இங்ஙனம் மேல்நாட்டவர் மற்றைக் கலையறிவுகளுடன் சமய அறிவிலுந்தாம் மேம்பட்டு விளங்குவதோடு, மற்றைநாட்டவரும் அதிற் சிறந்து விளங்கவேண்டு மென்னும் பேரிரக்கமு முடையவர்களாய், அதற்கென்று தமதுபொருளைக்கணக்கில்லாமற் செலவுசெய்து வருதல்போல, நம்நாட்டவர் தமக்கேனும் பிறர்க்கேனும் அங்ஙனஞ் செய்யக்கண்டதுண்டோ? நம்நாட்டிலுள்ள ஓரினத்தவர் தமது சமயக் கல்விக்கேனுந், தம்மோடு உடன் உறையும் மற்றையினத்தவர் சமயக் கல்விக்கேனும் ஒரு காசாயினுஞ் செலவு செய்யக் கண்டதுண்டோ? அதுமட்டுமா! ஒருசில இனங்

களைச் சேர்ந்தவர்கள் தாம் வணங்குங் கோயில்களில், தம்மோடு ஒர்ஊரில் ஒருங்குஉறையும் வேறுசில இனத்தவர்களை உள்ளே துழையவிடாமற், கிட்ட அணுகினால் அவர்களை வெட்டிச் சாய்க்கின்றார்களே! இவர்கள்தாமா ஒரு நாட்டவர்! இவர்கள்தாமா அருளொழுக்கத்திற் சிறந்தவராக நூல்களிற் புலனாகுஞ் சைவவைணவ சமயாசிரியர் மரபில் வந்தவர்கள்! இத்தமிழ் நாட்டில் இவ் ஒருசில இனத்தார்க்குள்ள இறுமாப்பும் மனக்காழ்ப்புங் கொடுமையும் வேறெங்கேனும் இருக்கக் கண்டதுண்டோ? இத்தகையவர்கள் கையிற் பொருள் மிகுதியாய்ச் சேர்வது எதற்கு? அவர்களின் கொழுப்பையுங் காழ்ப்பையுங் கொடுமையையும் மிகுதிப்படுத்துதற் கன்றோ? இக் கொடியவர்கள் கையைவிட்டு நீங்கி அப் பொருள் மேல்நாட்டவர் கையை அடைந்தால், அதனால் உலகிற்கு நன்மையே விளையும்ல்லது தீமை சிறிதும் உண்டாகா தென்பது நன்கு புலனாகவில்லையா?

இனிச், சமயக் கல்வியிலே யல்லாமற் பிறகல்வித் துறைகளிலும் மேல்நாட்டவர் தமது பொருளை எத்தனை கோடிக்கணக்காய்ச் செலவு செய்கின்றார்களென்பதைச் சிறிதெண்ணிப் பாருங்கள்! மேல்நாட்டவர் இத் தமிழ் நாட்டில் வருவதற்குமுன் இங்கே உயர்ந்த பள்ளிக்கூடம் ஒன்றாயினும் இருந்ததா? திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள் சிலவே எங்கோ சில இடங்களில் வயிற்றுப்பிழைப்புக்கு இல்லா வாத்தியார்களால் வைத்து நடத்தப்பட்டன; அவ் வாத்தியார்களிற் பெரும்பாலானுந் தமிழ் நன்கு கற்றறியாதவர். ஒரு சிறுவன் தமிழ் எழுத்துக்கள் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்துகொள்வதற்கே நாலேந்து ஆண்டுகள் செல்லும். அக் காலத்தில் அச்சப் புத்தகங்களே யில்லாமையால்,

உயர்ந்த தமிழ் நூல்களை எளிதில் பெற்றுப் பயில்வதற்கே இடமில்லாமற் போயிற்று. இவ்வொட்டுத் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களிலுந், தாழ்ந்த குலத்தவராக எண்ணப் படுவோர் சேர்ந்துபடித்தல் இயலாது. அஞ்ஞான்றிருந்த தமிழ்ப்புலவர் சிலரும் பொருள் வருவாய்க்கு வழியில் லாமையாற், செல்வாசிலரை யடுத்து, அவரைப் பலவகை யாலெல்லாம் புகழ்ந்துபாடிக் காலங்கழித்து வந்தார்கள். இவ்விரங்கத்தக்க நிலை இப்போதும் முற்றும் ஒழிந்துபோ யிற்றென்று சொல்லுதல் கூடாது. ஆனாலும், மேல்நாட் டவர் இந்நாட்டுக்கு வந்தபின், தமிழ்மக்கட்கும் பிறர்க் கும் விளைந்திருக்குங் கல்வி நலங்கள் எவராலும் மறுக்க முடியா. அவர்கள் இன்னார்க்குக் கல்வி கற்பிக்கலாம், இன்னார்க்குக் கல்விகற்பிக்கலாகாது என்னும் வேற்றுமை சிறிதும் பாராதவர்களாய்க், கல்வியென்னும் நந்தாமணி விளக்கை எல்லார் கையிலுங் கொடுத்து, அறியாமை யென்னும் பேரிருளைக் கடந்து அறிவுலகத்துக்குச் செல் லும் ஒப்புயர்வற்ற வழியைக் காட்டி வருகின்றார்கள் அல்லரோ? பார்ப்பனக்குடி வேளாளக்குடிகள் இருக்கு மிடங்களிலே யன்றிப், பள்ளச்சேரி பறைச்சேரிகளிலும் அவர்கள் நெடுகப் பள்ளிக்கூடங்கள் அமைத்துக், கல்வி யை யூட்டி எல்லார்க்கும் அறிவுக்கண்ணைத் திறப்பித்து வருதல் எல்லாரும் அறிந்ததன்றோ?

இனி, நன்செய் புன்செய்ப் பயிர்களை விளைத்தற் குங், குளங் கூவல் சிணறுகள் வெட்டுதற்கும், வீடுகள் கட்டுதற்கும், ஆடு மாடுகள் மேய்த்தற்கும், இன்னுந் தமக்கு வேண்டிய எத்தனைபோ வேலைகளெல்லாஞ் செய் வித்துக் கொள்ளுதற்கும் இவ் வேழைக் குடிமக்களைப் பயன்படுத்தி, அவ்வழியால் திரண்டசெல்வத்தை யடைந்

து இனிதுவாழும் நம் நாட்டு அரசர்களுங் குறுநில மன்னர்களும் மடாதிபதிகளுஞ் செல்வர்களுமோ வென்றால், அவ் வேழைகளுக்கு ஒருவேளை நல்லுணவாவது அவர்கள் உடுத்துக் கொள்ளுதற்கு ஓர் ஆறுமுழுத் துண்டாவது கொடுக்கின்றார்களா? இல்லை, இல்லை. அவர்கள் தமிழ்கற்பதற்கு ஒருசிறு பள்ளிக்கூடமாவது வைத்து நடத்துகின்றார்களா? இல்லை, இல்லை. இது மட்டுமோ! அவ்வேழைகள் தம்மூர்த் தெருவழியேயுஞ் செல்லல் ஆகாது, தாம் புழங்குந் தண்ணீர்த் துறைகளிலுந் தண்ணீர் முகக்கல் ஆகாது, “நான் பெரியவன், அவன் தாழ்ந்தவன் எனக்கு முதலில் திருநீறு துளசி கொடுக்கவேண்டும், அவனுக்கு அப்புறங் கொடுக்கவேண்டும்” என்று தமக்குள்ளேயே தம் பெருமையைக் காட்டிக் கொள்ளத் தாம் செல்லுங் கோயிற் கோபுரவாயிலிலும் அவ்வேழை மக்கள் அணுகுதல் ஆகாது என்று அவர்களைத் துரத்தித் துரத்தி அடிக்கின்றார்கள். ஏதொரு தீங்குஞ் செய்யாது, எல்லாவகையிலும் நலங்களே செய்து, தம்மையுந் தம்மவரையும் இனிது வாழவைக்கும் அவ்வெளிய மக்களுக்கு, மேற்குலத்தவராகத் தம்மைத்தாமே உயர்த்துச் சொல்லிக்கொள்ளும் மக்கட் போலிகள் எத்தகைய கைம்மாறு செய்கின்றார்கள்! பார்த்தீர்களா? அருளிரக்கமுடையார் சிலர், இம்மக்கட் போலிகளைப் பார்த்து, “உங்களுக்கு நன்மையே செய்யும் இவ்வேழைகளை ஏன் இங்ஙனம் வருத்துகின்றீர்கள்?” என்று கேட்டால், ஊரார் எவர்க்குந் தெரியாத வடமொழியிற் பார்ப்பனர் தமது நன்மையையே கோரி, மற்றைப் பிறசையெல்லாம் இழித்து, அவர்க்குத் தீதுசெய்யுந் தீய எண்ணத்தோடு எழுதிவைத்திருக்குங் கொடிய மிருதிநூற் கட்டளைகளை

யெல்லாம் எடுத்துவந்து முழநீளங் காட்டிக், “கடவுளே வேதத்தில் இப்படிச் சொல்லி யிருக்கிறார், அப்படிச் சொல்லி யிருக்கிறார், அவரவர் முற்பிறவியிற் செய்த வினைப்படிதானே இப் பிறவியில் மேற்குல கீழ்க்குலங்களிற் பிறந்து துன்புறவேண்டும்! அதற்கு நாம் என்ன செய்யலாம்!” என்று எளிதாகச் சொல்லி ஏமாற்றி விடுகின்றார்கள். “வடமொழி நூல்கள் நமக்கு உரியவைகள் அல்ல, நமக்குரிய எந்தப் பழைய தமிழ்நூல்களிலாவது இத்தகைய கொடுமையை நம்போன்ற மக்கட்குச் செய்யும்படி ஏதேனுஞ்சொல்லியிருக்கின்றதா? நம் சைவ சமயாசிரியர்க ளெல்லாருஞ் சாதிவேற்றுமை சிறிதும் பாராது நடந்தும் பாடியும் இருக்கின்றனரே; நம் ஆசிரியர் செய்தபடியுஞ் சொல்லியபடியும் அல்லவா நாம் நடத்தல் வேண்டும்?” என்று அவ் அருளாளர் கேட்டால், “அவையெல்லாம் ‘பக்தி மார்க்கத்’ தில் உள்ளார்க்குத்தகுங், ‘கர்மமார்க்கத்’ திலுள்ள நமக்கு அவை தகா” என்கின்றார்கள். அதன்மேற் “பக்திமார்க்கம் உயர்ந்ததா? தாழ்ந்ததா? அன்புநெறி அருள்நெறியைப் பரப்பிய நம் சமயாசிரியர் கடைப்பிடித்து ஒழுகிய முறைப்படி நாம் நடப்பது நன்றா? தீதா?” என்று வினவினால், அச்சாதி வெறிபிடித்த போலிகள் “சமயாசிரியர் எய்தியநிலை வரும்வரைக்கும் நாம் அவர்போல் நடத்தல் தீதாகும்” என்று விடைகூறுகின்றனர். அதுகேட்டு மீண்டும் அவ் வருட்செல்வர் “ஒற்றுமையின்மையால் வரும் பகைமை பொறாமையினாலும், அன்பு அருள் இன்மையால் வரும் வன்னெஞ்ச இறுமாப்பினாலும் பற்றப்பட்டிருக்கும் வரையில் மக்கள் சமயாசிரியர் நிலையினை யெய்தல் யாங்ஙனங்கைகூடும்?” என்று கேட்பின், அவற்கவர் விடைகூற

மாட்டர்மல் மெல்ல எழுந்து நழுவிப்போய்விடுகின்றனர். உண்மையான் நோக்குங்காற், சாதி வெறியர்க்குத் தம் முடம்போடு அழிந்தொழியுஞ் சாதிதான் பெரிதாகக் காணப்படுகின்றதே யன்றி, உடம்பழியினுந் தான் அழியாதாய்த் தம்முயிரோடு உடன்வருஞ் சமயவறிவு பெரிதாகக் காணப்படவில்லை. தம் சமயாசிரியர் வழிநடவாத இவர்கள், தம்மைச் 'சைவர்' என்று உயர்த்துப் பேசிக் கொள்வதும், அவர் அருளிச் செய்த திருப்பதிகங்களை ஒதுவதும், அவரைப் பாராட்டிப் பேசுவதும் நகைப்புக்கே யிடமா யிருக்கின்றன. தமது சமயத்தினுந், தஞ் சாதியையே அவர்கள் மேலதாய்க் கருதுகின்றனர் என்பதற்கு, அவர்கள் தஞ் சமயத்தவ ரல்லாத வைணவர் சிலர் தமக்கு உறவினராதல் பற்றி அவரோடு உண்ணல்கலத்தல்களைச் செய்தலே சான்றாகும். தம்முடைய சைவ வைணவ சமயந் துறந்து கிறித்துவ சமயம் புகுவாருஞ், சாதிவேற்றுமைக்கு எள்ளளவும் இடம் இல்லாத அக கிறித்துவசமயம் புகுந்தபின்னருந், தமது பாழ்த்த சாதி வேற்றுமையினை விடாப்பிடியாய்ப் பற்றிக்கொண்டு, தாம் இறைவனைத் தொழச் செல்லுந் திருக்கோயில்களிலுங்கலகம் விளைக்கின்றன ரென்றாற், சாதி யிறுமாப்பின்கொடுமையை என்னென் றெடுத்துரைப்பேம்! திருக்கோயில்களிலுஞ் சாதிவேற்றுமை பாராட்டி, ஈரநெஞ்சமின்றி ஒருவரையொருவர் வெட்டிச்சாய்க்கக் கங்கணங்கட்டி முனைந்துநிற்கும் இவர்கள் தாமா ஆங்கில அரசை நீக்கித் தாமாக அரசாளவல்லவர்கள்?

இங்ஙனந் தமக்குரிய சமய அறிவையுஞ் சமயாசிரியரையுஞ் சமயநூல்களையுஞ் சமயவொழுக்கங்களையும் பெரிதாகக் கருதாமற், றும் பிறந்த சாதியையே அவை

யெல்லாவற்றினும் பெரிதாகக் கருதி நடக்குந் தமிழர்கள், தமக்குரிய தமிழ்மொழியிலாயினும் உணர்ச்சிவாய்ந்தவர்களாய் இருக்கின்றார்களோவெனின்; அப்படியும்இல்லை. தமிழர் பத்தாயிரம் பேரில் ஒருவர் இருவர்க்கே சிறிது எழுத்துக்கூட்டிப் படிக்கத்தெரியும்; தமிழறிவு செவ்வையாக வாய்த்தவர்களைத் தேடப் புகுந்தால், நூறாயிரவர்க்கு ஒருவர் இருவரே காணப்படுவர். இங்ஙனம் மிக அரிய ராய்க் காணப்படுந் தமிழ்கற்றாரிற் பெரும்பாலார்க்குள்ள அறிவுநிலையாவது, தமிழ்கல்லாத ஏனையோர்க்கு உள்ள அறிவு நிலையினுஞ் சிறந்ததாகக் காணப்படுகின்றதோவென்றால், அப்படியும் இல்லை. கல்லாதவர்க்குள்ள சாதியிறுமாப்பும் மடமைக் கொள்கைகளுங் கற்றவரையும் விட்டு நீங்கியபாடில்லை. கற்றவருங் கல்லாதார்க்கினங்கி அவர் வழிச் செல்லக் காண்கின்றோமே. யன்றிக், கற்றவர்தாங் கற்ற கல்வியறிவாற் கல்லாதாரைத் திருத்தி அவரைத் தம்வழிப் படுக்கக் காண்கின்றோம் இல்லை.

தமது தனிச் செந்தமிழ்மொழியில் அன்பு அறிவு அருளொழுக்கங்களை விரிக்கும் நூல்களும், அரசர்கள் அடியார்கள் கற்றவர்களின் உண்மை வரலாறுகளைத் தெரிக்கும் பாட்டுகள் காப்பியங்களும், இறைவனைக் கண்டு அவனைக் குழைந்து குழைந்து உருகிப் பாடிய சமயாசிரியர்தந் திருப்பதிகங்களும் நிரம்பிக் கிடக்க, அவற்றின் அருமைபெருமை யறியாமல், தமிழ்நூல் நலத்திற் றிணையளவும் வாயாது பொய்யும் புரட்டுங் கொலை புலை கட்டுடியும் மலிந்த ஆரியநூல்களைத் தாம் சிறிதும் ஆய்ந்துபாராதிருந்தும், அவற்றை 'வேதம்,' 'மிருதி,' 'இதிகாசம்,' 'புராணம்' என்று உயர்த்துப் பேசி அவைதம்மை இறைவன் அருளிச் செய்தனவாகப் பாராட்டித்,

தாம் கற்ற தமிழையுந் தமிழ்நூல்களையும் இழித்துப் பேசுந் தமிழ்ப்புலவரின் அறிவுநிலை எத்தகைய தென்பதை எண்ணிப் பாருங்கள்! தாம் கற்ற வடநூற்கல்வி உலகினர்க்குப் பயன்படா தென்பதை நன்குணர்ந்திருந்துந், தாம் கல்லாத தமிழ்மொழிக் கல்வியே இந் நாட்டவர் முன்னேற்றத்திற்குப் பெரிது பயன்படுமென்பதை நெஞ்சாரத் தெரிந்திருந்துந், தாம் பயின்ற இருக்கு முதலான ஆரியநூல்களிற் பல்வேறு சிறுதெய்வ வணக்கமும் மக்களின் நல்லொழுக்கத் துறைகட்கு ஆகாதனவும் வெறும் பொய்க்கதைகளும் நிறைந்திருத்தல் செவ்வனே அறிந்திருந்துந், தாம் பயிலாத 'தொல்காப்பியம்,' 'சங்க இலக்கியம்,' 'திருக்குறள்,' 'சிலப்பதிகாரம்,' 'தேவாரதிருவாசகம்,' 'பெரியபுராணம்,' 'சிவஞானபோதம்' முதலான அருந்தமிழ் நூல்களில் ஒரு முழுமுதற்கடவுள் வணக்கமும் மக்களின் நல்லொழுக்கத் துறைகட்கு இன்றியமையாது வேண்டுவனவும் உயர்ந்த உண்மை வரலாறுகளும் நிரம்பி விளங்கல் கேட்டிருந்துந், தாம் தமக்குரியவாகக் கருதியிருக்கும் வட நூல்களையே தெய்வ நூல்களாக உயர்த்துப் பேசித், தமக்குப் புறம்பாகத் தாம் கருதியிருக்குந் தமிழ்நூல்களை யெல்லாம் மக்களிலுந் தாழ்ந்தவர்க்குரியவாக இழித்துப் பேசி இந்நாட்டவர் முன்னேற்றத்திற்குப் பெருந்தடையாய்நிற்கும் ஆரியமாந்தர்தம் அறிவுநிலை எத்தகைய தென்பதையும் எண்ணிப் பாருங்கள்! இவ்வாறாக இத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள கற்றவர்கள் நிலையும் நடுவுநிலை திறம்பியதாய், உண்மையை உள்ளபடி ஆராய்ந்துரைத்து மக்களை உண்மையறிவில் மேலெழச் செய்தலிற் சிறிதும் விருப்பு இல்லாமல் அவர்தம் முன்னேற்றத்திற்குப் பேரிடர் பயப்பதுமா யிருத்தலை ஆழ்ந்து நினை

வல்லார்க்கு, இந்நாட்டவரும் இவரிற் பலவகையில் வேறு படாத வடநாட்டவரும் ஒருங்குகெழுமித் தாமே தமது நாட்டை அரசுபுரிதல் கனவிலுங் கைகூடா தென்பது நன்கு விளங்காநிற்கும். இஃதீவ்வாறிருக்க.

இனி, மேல்நாட்டவரிற் கற்றாரின் அறிவுநிலையினைச் சிறிதெண்ணிப் பாருங்கள்! அவர்கள் தாம் பெற்ற செல்வமெல்லாந் தமது கல்விப் பயிற்சிக்கீக பயன்படுமாறு செய்து, தமது ஆங்கிலமொழியை மிகத் திருத்தமாகவுந் தீஞ்சுவையுடையதாகவும் வழங்கி, அதன்கண் எல்லா வகையான கலைநூல்களையும் ஆழ்ந்தாராய்ந்து தெளிந்த அறிவான் நாளுநாளும் இயற்றி உலகமெங்கணுந் தமது மொழிப்பயிற்சியை ஒளிர்ச்செய்து வருகின்றார்கள். அது மட்டுமோ! அவர்கள் அயல்நாட்டு மொழிகளையும் நன்கு பயின்று, அவற்றின்கண் உள்ள அரியபெரிய நூல்களையுந் தமது ஆங்கிலமொழியில் திருப்பி, அவற்றின் உண்மைகளையும் நடுநிலைவழாது எடுத்துக்காட்டி, அவைகளும் இவ்வுலகெங்கும் பரவிப் பயன்றருமாறு செய்கின்றார்கள். மற்று, நம் இந்தியநாட்டு மக்கட் பகுப்பினரோ தாந்தாம் வழங்கும் மொழியை யன்றித், தம்மிற் பிற வகுப்பினர் வழங்கும் மொழியையும் அதன்கண் உள்ள நூல்களையுங் கற்பதில் வேட்கை சிறிதுமில்லாராய் நிற்கும் அளவி லமையாது, அவற்றையும் அவற்றை வழங்கி வருவாரையும் இழித்துப்பேசியும் வாளா மாய்கின்றனர்!

இன்னும், மேல்நாட்டவர் தமக்குரிய சிறித்துவ சமயவுணர்ச்சியை இவ்வுலகமெங்கணும் பரவச்செய்தற்குத் தமது பொருளிற் பெரும்பகுதியைச் செலவிட்டு வருகின்றனரே யல்லாமல், தமது சமயவுணர்ச்சியை ஒரு கருவியாய்க்கொண்டு செல்வப்பொருளை அவர்கள் தேடித்

தொகுத்தல் கண்டிலேம். மற்று, இந்நாட்டின்கண்உள்ள குருக்கள்மாரோ இந்துசமயப் பெயரால் அளவிறந்த கிரியைகள் சடங்குகளை வகுத்துவைத்து, அவற்றின் வாயிலாகச் செல்வர்கள் சிற்றரசர்கள் அரசர்களின் செல்வமெல்லாங் கவர்ந்து வருதலுடன், ஏழைக் குடிமக்கட்குரிய சிறுபொருளையு முரிஞ்சி அவர்களையும் வறுமைக்கு இரையாக்கி வருகின்றார்கள். ஒருவன் பிறந்ததுமுதல் அவன் இறக்குமளவும், அவனும் அவனுக்குரியாருங்கடன்பட்டாயினுஞ் செய்து தீர்த்துவிடும்படியாக அவர்கள் கட்டிவைத்திருக்குங் கிரியைகளையுஞ் சடங்குகளையும், அவற்றிற்காகச் செலவாகும் பொருட்டினையுங்கணக்கிட்டுப் பாருங்கள்! ஒருவன் செத்தவுடனாவது இக்கிரியைகள் ஒழிகின்றனவா? இல்லை, இல்லை. அவன் செத்த பத்தாம் நாளிலுங் கிரியை, ஒவ்வொரு திங்களிலும் மறைநிலா நாளிலுங் கிரியை, ஒவ்வோராண்டிலும் அவன் இறந்த நாளிலுங் கிரியை. இங்ஙனங், கருவாய் வயிற்றிலிருக்கும்போதும், மகவாய்ப் பிறந்து அறைகழிக்கும்போதும், ஆடை யுடுக்கும்போதுங், காது குத்தும் போதும், பள்ளிக்கூடத்திற் புகும்போதும், மணஞ்செயும் போதும், மனைவியுடன் கூடும்போதும், அறுபதாம்ஆண்டு நிறையும்போதும், இறந்தபோதும், இறந்த பின்னருந் தொடர்பான செலவிற் கிரியைகளைச் செய்துசெய்து நம் தமிழ்மக்கள் வறுமையிற்கிடந் துழலுமாறு புரிந்து, அவர்தரும் பொருளாற் கொழுக்கத்தின்று இன்புற்று இரக்க மிலராய் வாழும் ஆரியக் குருக்கள்மார்தஞ் சூழ்ச்சியை எண்ணிப்பார்ப்போர் எவரேனும் உளரா?

இங்ஙனந் தொடர்பாகக் கிரியைகளைப் பற்றுமாறு கற்பித்து, அவற்றைத் தமிழர்கள் தாமே செய்யாமல்

ஆரியராகிய தம்மைக்கொண்டே செய்வித்தல் வேண்டுமெனவும் வற்புறுத்தி, அவ்வாற்றால் தமிழர்கள் பொருளைப் பகற்கொள்ளை கொண்டு இனிது வாழும் ஆரியக்குருக்கள், தாம் தமிழர் இல்லங்களில் அங்ஙனம் தொடர்பாகச் செய்துவைக்குங் கிரியைகளை அவர்க்கு விளங்கும்படியான தமிழ்மொழியி லாவது செய்து வைக்கின்றார்களா? அதுவும் இல்லை; தமிழர்க்கு எள்ளளவுந் தெரியாத ஆரிய மொழிச் சொற்களை 'மந்திரங்கள்' என உயர்த்தி ஏமாற்றிச்சொல்லி, அக்கிரியைகளைச் செய்பவர்களாய், அவர்களைப் பாவைபோல் ஆட்டிவைக்கின்றார்கள். கடவுளைக்கண்டுபாடிய மாணிக்கவாசகர், திருஞானசம்பந்தர் முதலான தெய்வ ஆசிரியர்கள் அருளிச்செய்த தெய்வச் செந்தமிழ்த் திருப்பதிகங்களார் தெய்வமாமறை மந்திரங்கள் இருக்க, அவற்றை இழித்து ஒதுக்கி, இந்நாட்டவர்க்குத் தெரியாத வடமொழிச் சொற்களைச் சொல்லி அக்கிரியைகளைச் செய்யும் ஆரியக்குருமாரின் தீய எண்ணத்தைக் கண்டுணர்ந்து, அதனைப் பலரறியத் தெரிவிக்கும் அறிவாண்மை வாய்ந்தார் இத் தமிழரில் இல்லையே!

இன்னுஞ், சிவபிரான் திருக்கோயில்களில் வழிபாடு ஆற்றுங் குருக்கள்மார் தமிழரினத்தைச் சேர்ந்தவராயிருந்தும், அத் திருக்கோயில்களுக்கு வந்த சிறப்பெல்லாம் அவைகள் சைவசமயாசிரியராற் பாடப்பெற்றிருப்பதுபற்றியே யென்பதை அவர்கள் நன்குணர்ந்திருந்தும், அவர்கள் தேவார திருவாசகச் செந்தமிழ் மந்திரங்களைக் கொண்டு இறைவனுக்கு வழிபாடு செய்யாமல், தமிழ் மக்களுக்குச் சிறிதும் புலனாகாத வடமொழிச் சொற்களை மந்திரங்களென உயர்த்துச்சொல்லி, அவற்றைக்

கொண்டே கோயில்வழிபாடு முழுதுஞ் செய்கின்றார்கள். ஈதென்ன கொடுமை பாருங்கள்! தமிழ்மொழி வழங்கும் இத்தென்னாட்டில், தமிழ் அரசர்களாலும் தமிழர்களாலும் அமைக்கப்பட்டுச், சைவ சமயாசிரியர்களால் தமிழ்மொழியிலேயே சிறப்பித்துப் பாடப்பெற்ற திருக்கோயில்களிலேயே தமிழ் மந்திரங்களை வழங்காமற் செய்து, இத் தமிழ் நாட்டுக்கும் இங்கு வணங்கப்படுஞ் சிவபிரானுக்கும் அவனை வணங்குந் தமிழ் மக்களுக்கும் ஏதொரு தொடர்பும் இல்லாத, அவர்களுக்குச் சிறிதுந் தெரியாத வடமொழிச் சொற்களைக் கொணர்ந்து அவற்றைக்கொண்டே அத் திருக்கோயில்களில் எல்லாவழிபாடும் நடக்கும்படி செய்துவிட்ட பார்ப்பனர்தஞ் சூழ்ச்சியையும் அஞ்சாநெஞ்சையும் ஆண்மையையும் எண்ணிப்பாருங்கள்! இத் தமிழ் நாட்டின்கண் எத்தனையோ கோடிக் கணக்கான தமிழ்மக்களும், நூறாயிரக்கணக்கான செல்வர்களும், ஆயிரக்கணக்கான சிற்றரசர்களும் நூற்றுக்கணக்கான மடாதிபதிகளுந் தமிழ்ப் புலவர்களும் நிறைந்திருந்துந், “தமிழர்களாகிய எங்களுக்குரிய இத்திருக்கோயில்களில் தேவார திருவாசகச் செந்தமிழ் மா மந்திரங்களைக் கொண்டு வழிபாடுசெய்யாமல், எங்களுக்குப்புறம்பான எங்களுக்குத் தெரியாத வடமொழியைக்கொண்டு ஏன் வழிபாடு செய்கின்றீர்கள்?” என்று கேட்ட ஆண்மையுடையவர் எவராவது நம் தமிழரில் உண்டா? இத்துணைப் பெரிய இத் தமிழ்நாட்டில், எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான தமிழ்மக்கள் நிறைந்த இத்தென்னாட்டில், எல்லாம்வல்ல இறைவனை நேர்முகமாய்க்கண்டு திருப்பதிகங்கள் அருளிச்செய்த தெய்வ ஆசிரியர் நிலவிய இத் தெய்வநாட்டில், எல்லா இடங்களிலுஞ்

சிறந்ததான தூயதான தெய்வம் உறைவதான திருக்கோயிலிலேயே நம் தெய்வஆசிரியர் அருளிப்ப தமிழ்மந்திரங்கள் நிலவாமல் அவற்றைப் புறந்தள்ளித், தெய்வத்தன்மை சிறிதுங் காணப்படாத வடமொழிச்சொற்களைக் கொணர்ந்து நுழைத்து, அவற்றைப் பெருமைப்படுத்தித், தேவார திருவாசகச் செந்தமிழ் மாமறைகளைச் 'சூத்திரப்பாட்டு' என்று இழித்துப்பேசும் பார்ப்பனர்கள், எந்தக் காலத்திலாயினும் இந் நாட்டுக்குக் குடியரசு வருவதாயிருந்தால், அதன்கண்ணுந் தமக்கு ஆட்சியையும் ஆக்கத்தையும் நிலைப்படுத்தி, ஏனை மக்களை யெல்லாம் அறிவில்லாத குருடர்களாக்கித் தமக்கு அடிமைப்படுத்தி வைத்திருப்பரே யல்லாமல், அவர்கட்கு ஏதொரு சிறிய உரிமையேனுங் கொடுப்பர் அல்லது கொடுக்க விரும்புவர் என்று கனவிலும்நினைக்கின்றீர்களா? நினையாதீர்கள்!

நமக்கு உயிரினுஞ் சிறந்த திருக்கோயில் முதல் அரசியல்நிலைகள் கல்விக்கழகங்கள் கைத்தொழிற்சாலைகள் புகைவண்டிநிலையங்கள் உணவுவிடுதிகள் மணக்களங்கள் பிணக்களங்கள் ஈறான எல்லா இடங்களிலும் ஆரியப் பார்ப்பனர்களை ஆட்சியுந் தலைமையும் உடையவர்களாயிருந்து, ஏனைவகுப்பினரின் முன்னேற்றத்திற்குப் பெருந்தடை விளைப்பவர்களாய் இருக்கின்றார்கள். ஏனைவகுப்பினர் எல்லாரும் ஒன்றுசேர்ந்து விடாதபடி, அவர்கட்குட் பலவேறு சமயப்பிரிவு சாதிப்பிரிவுகளை யுண்டாக்கி, அவ்வொவ்வொரு பிரிவினருந் தத்தஞ் சமயமே தத்தஞ்சாதியே யுயர்ந்ததென்றுசொல்லி ஒருவரையொருவர் பகைத்துப் போராட வைத்து, அப் போராட்டத்திற்கு இடமாக இராமன்கதை கண்ணன்கதை கந்தன்கதை விநாயகன்கதை காளிகதை முதலிய பலவேறு கட்

டுக் கதைகளைத் தமது வடமொழியில் உண்டாக்கிவைத்து, அவற்றை இராமாயணம் பாரதம் பாகவதம் காந்தம் முதலிய புராணங்களாக உயர்த்து வழங்கி, அவை தம்மை மற்றையெல்லா வகுப்பினருங் குருட்டு நம்பிக்கையால் விடாப்பிடியாய்ப் பிடித்துக்கொள்ளும்படி செய்து விட்டார்கள். தமிழரில் ஆராய்ச்சி யறிவுடையார் எவரேனுந் தமிழ்மக்கள் இங்ஙனங் குருட்டு நம்பிக்கையால் அழிந்துபோவதைக் கண்டு இரங்கி, “இப் பார்ப்பனக் கட்டான கதைகளை நம்பவேண்டாம். அறிவுவிளக்கத்திற்குந் தூய ஒழுக்கத்திற்கும் உதவிசெய்யும் உயர்ந்த தமிழ் நூல்களை ஆராய்ந்து பயிலுங்கள்! குலமும் ஒன்றே, குடியும் ஒன்றே, வழிபடு தெய்வமும் ஒன்றே” என்று பொதுமக்கட்கு அறிவு தெருட்ட முன்வருவ ராயின், உடனே அப்பார்ப்பன ரெல்லாரும் ஒரேமுகமாய் நின்று அவரை ‘நாத்திகர்,’ ‘பிராமணநிந்தகர்,’ ‘வேதநிந்தகர்’ என்று பலரறியத்தூற்றி, அவரது அறிவுரை எவரது செவியிலும் ஏராமற் செய்வதுடன், அவரது வாழ்க்கைக்கும் பலவழியில் தீங்கிழைக்கின்றார்கள். மற்றை வகுப்பினரிற் செல்வமுடையவர்கள் எவர் இருப்பினும், அவரைப் பார்ப்பனர்கள் சூழ்ந்துகொண்டு, அவரது பொருளைப் பலவகையில் உரிஞ்சிவிடுவதொடு, தமிழறிஞரின் அறிவுரை அச்செல்வர்களின் செவியுள் நுழையாதபடிக்கும் மிக விழிப்பாக இருந்து தடைபுரிந்து விடுகின்றார்கள். அதனால், இத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள செல்வர்களின் பெரும்பொருள் தமிழ்மக்களின் அறிவுவிளக்கத்திற்கும் அவர்தம் நல்வாழ்க்கைக்குஞ் சிறிதும் பயன்படாமற் போகின்றது! ஊர்கடோறும் நகரங்கடோறும் ‘இராமாயணம்’ முதலான கட்டுக்கதைப் பிரசங்கம் நடைபெறச்

செய்து, அதன் வாயிலாக ஊரவர்பொருளை எளிதிற்கவர்ந்து கொள்வதுடன், அவ் வறிவில்லா மக்கள் உள்ளத்தில் தம்மையுந் தம்முடைய நூல்களையுந் 'தேவர்' என்றுந் தேவர்க்குரிய 'வேதங்கள்' என்றும் நம்பும் அசையாக்குருட்டு நம்பிக்கையையும் பதியச்செய்து, அவ்வாற்றால் தம்முடைய ஆட்சியையும் முதன்மையையும் ஆரியப் பார்ப்பனர்கள் எங்கும் நிலைநாட்டிவிட்டார்கள்; இன்னும் அம்முயற்சியை நடத்தியே வருகின்றார்கள்; ஆங்கில நன்மக்கள் ஆங்காங்குவைத்து நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்களிற்கற்குந் தமிழ்மாணவரின் தமிழ்ப்பாடங்களி லெல்லாந் தம்முடைய புராணக் கட்டுக்கதைகளை நுழைத்து, இளமைப்பருவத்திலேயே அவை நம் சிரூர் உள்ளத்திற் பசுமரத்தாணிபோல் இறுக்கமாய்ப் பதியவைக்கின்றார்கள். இவர்கள் இத் தமிழ்நாட்டைப் பாழ்படுத்தும் இவ்வுளவுகளை, உயர்நிலைகளிலுள்ள தமிழறிஞர் நன்கறிந்து வைத்துந், தமக்கு வரும் பொருள்வருவாயையோ தபது நிலையுயர்வையோ மேலதாக்கருதி, அவரிழைக்குந் தீங்குகட்கெல்லாந் தாமும் உடந்தையாய் நின்று நம் அருமைச்சிரூரறிவைப் பாழாக்கிவிடுகின்றனர்! இன்னும் இங்ஙனமே பார்ப்பனர்களாலும், அவர்களைப் பின்பற்றி அவர்களைப்போல் நடக்கும் ஒழுகலாறுகள் உடையராய் வடமொழிக்கும் வடநூல்கட்கும் ஏற்றஞ்சொல்லித் தமிழையுந் தமிழ் நூல்களையும் புறத்தொதுக்கி நடக்குஞ் சைவவைணவர்களாலும் இந் நாட்டுக்கு விளைந்திருக்கின்ற தீமைகளை யெல்லாம் எடுத்துரைக்கப் புகுந்தால் இவ்வேடு இடங்கொள்ளாது

ஆதலால், இந்நாட்டுக்கு நலந்தேடுபவராக வெளிவருந் தலைவர்கள் உண்மையாகவே தாம் நலஞ் செய்ப

வர்களா யிருந்தால், இப்போதுள்ள மிக இரங்கத்தக்க நிலைமையில் நம் குடிமக்களை, நம் ஆங்கில அரசுக்கு மாறாகக் கிளப்பிவிட்டு அவர்களையும் அவர்களின் வாழ்க்கையையும் பாழ்படுத்துஞ் செயலை விடுத்து, யாங் கூறும் நன்முயற்சிகளை விடாப்பிடியாய்ச் செய்து, அவர்களை ஆராய்ச்சி யறிவிலும் இன்ப ஒருமை வாழ்க்கையிலும் பயன்படு முயற்சியிலும் முன்னேறுமாறு உதவிபுரிதல் வேண்டும்.

முதலாவதாக, ஊர்கடோறும் நகரங்கடோறும் தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்கள் திறப்பித்துச், செல்வர்கள் வீட்டுப் பிள்ளைகளைத் தவிர மற்றை எல்லாப் பிள்ளைகளும் பொருட்செலவின்றித் தனித்தமிழ் கற்கும்படி செய்தல் வேண்டும். அவர்கட்குக் கற்பிக்கும் நூல்களில் ஆரியக் கட்டுக்கதைகள் சிறிதும் விரவல் ஆகாது. ஒழுக்கமுறைகளும், இயற்கைப் பொருள் இயல்புகளுஞ், சிற்றுயிர்களின் தன்மைகளும், ஆண்மையிற் சிறந்தாரின் வரலாறுகளும், மக்களின் நாகரிக வரலாறுகளும், உழவு வாணிகங்கைத்தொழில்கள் செய்யும் முறைகளுங், கடவுளின் றன்மைகளுங், கடவுளைக்கண்டு பாடிய சான்றோர் வரலாறுகளும், உண்மை யாராயும் முறைகளும் இன்னும் இவைபோன்றவைகளுமே அந்தந்த வகுப்புக்குத் தக்கபடி செந்தமிழில் எழுதப்படல் வேண்டும்.

இரண்டாவது: தமிழ்கற்ற அறிஞர்களை ஆராய்ச்சி முறையிற் பயிற்றி ஊர்கடோறும் விடுத்துப், பொதுமக்கட்கு மேற்கூறிய பொருள்களை விளங்க எடுத்துச் சொல்லி, அவர்கள் நல்லறிவு பெறுமாறு செய்வித்தல் வேண்டும். ஊனுணவு ஒழித்தவர் ஊனுணவு ஒழியாதவர் என்னும் இருபிரிவினரன்றி, வேறு எவ்வகைச் சாதிப்பிரிவுஞ்

சமயப்பிரிவும் இல்லாமல் ஒழித்தல் வேண்டும். பிறப்பு இறப்புஇல்லா எல்லாம்வல்ல ஒரு முழுமுதற்கடவுளையே எல்லாரும் வணங்கும்படி செய்வித்தல்வேண்டும். பிறந்து இறந்த உயிர்களைத் தெய்வங்களாக வணங்குஞ் சிறுதேவதை வணக்கத்தையும் அவைகளுக்கு இடம் உயிர்ப்பலியையும் அறவே ஒழித்தல்வேண்டும்.

மூன்றாவது: மேற்குறித்த நன்முயற்சிகளைச் செய்து, அவற்றால் விளையும் நலங்களை நிலைபெறுத்துதற்கு ஏராளமான பொருள்வேண்டி யிருக்கு மாதலால், வீணே கோடி கோடியான பொருட்டிரளை வைத்துக்கொண்டு அவற்றை மேற்குறித்த நன்முயற்சிகளுக்குப் பயன்படுத்தாமல் இறுமாந்து சிடக்குஞ் சிற்றரசர்களுஞ் செல்வர்களும் மடத்தலைவர்களும் அப் பெரும்பொருட் டிரளில் ஒருசிறு பகுதியை மட்டுந் தமக்கு எடுத்துக்கொண்டு, மற்றைப் பெரும்பகுதியைக் குறிப்பிட்ட முயற்சிகளுக்குக் கொடுத்துவிடுமாறு, எந்தெந்த வகையில் முயலல் வேண்டுமோ அந்தந்த வகையாலெல்லாங் கடைப்பிடியாய்நின்று முயலல்வேண்டும். முயன்றுபெற்ற பொருளை இந்நன்முயற்சிகளுக்குப் பயன்படுத்துவதிலும் மிகவிழிப்பாயிருத்தல் வேண்டும். இங்ஙனம் ஒழுங்கான முறையில், நம்நாட்டவர்கட்கு உண்மையாகவே நலந்தருமுறையில், தலைவர்களாக வருவோர் தமது அரும்பெருமுயற்சியைப் பயன்படுத்துவாராகவென்று எல்லாம்வல்ல இறைவனை வேண்டுகின்றோம்.

துன்பம் நிறைந்த நிலைமையும், அவற்றை அவர்கள் ஒழித்து ஒற்றுமையும் உயர்ச்சியும் அடைதற்குரிய வழிதறைகளும் இதன்கண் தெளிவான தனிச் செந்தமிழ்நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. 108 பக்கங்கள் உள்ளது; வழுவழுப்பான வெள்ளைச் சீமைக்கடிதத்தில் அழகிதாக அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது; பொன் எழுத்துக் குத்திய கலிக்காக்கட்டிடம்; விலை ஒரு ரூபா நாலணை.

வேளாளர் நாகரிகம் (2-ஆம்பதிப்பு)

இது, நாகரிகத்திற்சிறந்த பழந்தமிழ்க் குடிக்களாகிய வேளாளரின் இயல்புகளைப் பழைய நூல்களின் சான்றுகள்கொண்டு ஆராய்ந்து காட்டும் முகத்தால், தமிழர் ஆரியர் என்னும் இருபெரு வகுப்பினரின் பண்டை வழக்கவொழுக்கங்களைத் தனித்தமிழ்நடையில் தெளிய விளக்குவது. 104 பக்கம்; பொன் எழுத்துக் குத்திய கலிக்காக்கட்டிடம்; விலை ஒரு ரூபா நாலணை.

பொருந்தும் உணவும் பொருந்தா உணவும்

இந்நூல் மக்களுக்கு இசைந்த நல்லுணவு ஈதெனக் காட்டுவது; எல்லாச் சமயங்களிலுங் கொல்லாமை புலாலுண்ணாமை என்னும் அறங்களே வற்புறுத்தப்பட்டிருத்தலும், கண்ணப்பர் புலாலுண்டதனை இறைவன் ஏற்றுக்கொள்ளாமைமையும், திருஞானசம்பந்தர் ஆரியர்செய்த வேள்வியைச் சிறப்பித்துப் பாடிய கருத்தும், புலாலுணவை ஏற்பார்கூறுங் கொள்கைகளின் மறுப்பும் இதன்கண் விரித்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன; 98 பக்கம்; பொன் எழுத்துக் குத்திய கலிக்காக்கட்டிடம்; இதன் விலை ஒரு ரூபா நாலணை.

பட்டினப்பாலே ஆராய்ச்சியுரை (மூன்றாம்பதிப்பு)

இரண்டாயிர ஆண்டுகளுக்குமுன் கடைச்சங்கப் புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க இலக்கியங்களிற்சேர்ந்த பத்துப் பாட்டுக்களில் ஒன்றான பட்டினப்பாலே என்னும் அருந்தமிழ்ச் செய்யுளிலுள்ள பல அரும்பெரும் பொருள்களை விரித்துப் பாட்டின் மெய்ப்பொருளை நன்கு விளக்கி, நச்சினூர்க்கினியர் உரை பொருந்தாமை தெளிவித்துச் செந்தமிழ்மொழிக்கு ஒரு பொன்னுரை கற்போல் திகழ்வது. இது நல்ல கடிதத்தில் அழகிதாகப் பதிக்கப்பட்டுள்ளது; பொன்னெழுத்துக்குத்தியகலிக்காக்கட்டிடம்; விலை ஒரு ரூபா எட்டணை.

கடவுள் நிலைக்கு மாறான கொள்கைகள் சைவம் ஆகா

இஃது உண்மைச் சைவக்கோட்பாடும், அதற்குமாறான போலிச் சைவக் கோட்பாடும் பிரித்து விளக்கும் அரிய நூல். கடவுளை அறிந்து வழிபடுதற் குரிய எளிய முறையுங், கடவுளை நேரே கண்டு பாடிய மாணிக்கவாசகப் பெருமான் அருளிச்செய்த 'திருவாசகத்' தில் ஓர் அரிய செய்யுளுக்கு மிக விரிந்த ஓர் உரையும் இதன்கண் வரையப்பட்ட

டிருக்கின்றன. சிவபிரான், உமைப்பிராட்டி, விநாயகர், முருகப்பிரான், திருமால் முதலிய முழுமுதற்றெய்வங்கள் இறைவன் ஒருவனுடைய அருள்வடிவங்களே யாதலும், இவற்றின் தெய்வ நிலையைக் குலைக்க ஆரியர் கட்டிவிட்ட புராணகதைகளின் ஆராய்ச்சியும், புராணகதைகளுட் பொருந்துவன பொருந்தாதன இவையென்பதும் விளக்கமான எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. 108 பக்கம் உள்ளது; பொன் எழுத்துக் குத்திய கலிக்காக்கட்டிடம்; விலை ஒரு ரூபா நாலணை.

பழந்தமிழ்க் கொள்கையே சைவசமயம்

செந்தமிழ்மொழியில் மிகப் பழைய நூலாய்த் திகழும் தொல்காப்பியத்திற் காணப்படுங் குறிப்புகளைச் சான்றாகக்கொண்டு, பண்டைத் தமிழ்மக்களின் கொள்கைகளே 'சைவசமயம்' ஆதலும், இக்காலத்திற்கு எல்லாத் துறைகளிலும் வேண்டப்படும் எல்லாச் சீர்திருதங்களையுந் தமிழ் முதுமக்கள் முன்னரே யுடையராயிருந்த வரலாட்களும், இவற்றிற்கு மாறுசொன்னவர் கூற்றுக்களின் மறுப்பும் இதன்கண் தெள்ளத்தெளிந்த தனித்தமிழ் நடையில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 162-பக்கம்; பொன்னெழுத்துக் குத்திய கலிக்காக்கட்டிடம் இதன் விலை ஒருரூபா பன்னிரண்டணை.

மனிதவசியம் ரூ 2-8; மரணத்தின்பின் மனிதர்நிலை ரூ 2-4; அரவுரைக்கொத்து, 2-ஆம்பதிப்பு ரூ 2-4; சாகுந்தலநாடகம், 2-ஆம்பதிப்பு ரூ 2-4; சிந்தனைக்கட்டுரைகள், (2-ஆம்பதிப்பு) ரூ 1-8; முல்லைப்பாட ஆராய்ச்சியுரை, 4-ஆம்பதிப்பு ரூ 1-4; பொதுநிலைக்கழக அறிக்கை ரூ 1; சோமசுந்தரக் காஞ்சியாக்கம் 12அ; தமிழ்நாட்டவரும் மேல்நாட்டவரும் 8அ; சைவசமயத்தின் நெருக்கடியான நிலை 6அ; தென்புலத்த யார்? 6அ; கடவுளுக்கு அருளுருவம் உண்டு 3அ; பெற்றோள்கடவு 3அ; சைவசமயப்பாதுகாப்பு 2அ; தமிழ்த்தாய் 2அ; திருக்கோயில்வபாடு 2அ; சிறுதேவதைகட்கு உயிர்ப்பலி யிடலாமா? 2அ; சீர்திருதக் குறிப்புகள் 2அணை.

அச்சிலிருக்கும் நூல்கள்:- சைவசித்தாந்தஞானபோதம், யோ நித்திரை, குமுதவல்லி அல்லது நாகநாட்டாசி 1, 2-ஆம் பாகம், பண்டைக்காலத் தமிழர் ஆரியர், மக்கள் நூறாண்டு உயிர்வாழ்தல் எப்படி சிவஞானபோத ஆராய்ச்சி, திருக்குறள் ஆராய்ச்சி, தொலைவி லுணர்தல்

ஞானசாகரம்

இது மந்திரம், யோகம், தத்துவஞானம், தமிழ் இலக்கண இலக்கிய நூட்பங்கள், நாடகங்கள், சரித்திரங்கள், கதைகள் முதலியவற்றை 2௬-ஆண்டுகளாக விளக்கமான தமிழ்நடையில் இருதிங்கட்கு ஒருகால் வெளியிட்டுவருவது. 12-இதழ் உள்ள ௧௫-ஆம் பதுமக்கையொப்பம் நான்கு ரூபா.

The first volume of the ORIENTAL MYSTIC MYNA Rs. 3.